

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/1806**

(2018. gada 14. novembris),

ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru valstspiederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru valstspiederīgajiem minētā prasība neattiecas

(kodificēta redakcija)

(OV L 303, 28.11.2018., 39. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <b><u>M1</u></b>	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/592 (2019. gada 10. aprīlis)	L 103I	1	12.4.2019.
► <b><u>M2</u></b>	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2023/222 (2022. gada 1. decembris)	L 32	1	3.2.2023.



**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES)  
2018/1806**

**(2018. gada 14. novembris),**

**ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru valstspiederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru valstspiederīgajiem minētā prasība neattiecas**

**(kodificēta redakcija)**

*1. pants*

Šī regula nosaka trešās valstis, kuru valstspiederīgajiem ir jābūt vīzai, un trešās valstis, uz kuru valstspiederīgajiem šī prasība neattiecas, katrā atsevišķā gadījumā izvērtējot vairākus kritērijus, kas inter alia attiecas uz nelikumīgo imigrāciju, sabiedrisko kārtību un drošību, ekonomisko ieguvumu, jo īpaši tūrisma un ārējās tirdzniecības jomā, kā arī uz Savienības ārējām attiecībām ar attiecīgajām trešām valstīm, jo īpaši tajās ņemot vērā arī apsvērumus par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, kā arī sekas, kas tiks radītas attiecībā uz reģionālo vienotību un savstarpību.

*2. pants*

Šajā regulā “vīza” ir vīza, kā tā definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009 <sup>(1)</sup> 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

*3. pants*

1. I pielikumā uzskaitīto trešo valstu valstspiederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai.

2. Neskarot prasības, kas izriet no Eiropas Padomes Eiropas Līguma par vīzu atcelšanu bēgļiem, kurš parakstīts Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī, uz atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem attiecas prasība, ka, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, viņiem ir jābūt vīzai, ja trešā valsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo un kura viņiem izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no šīs regulas I pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm.

*4. pants*

1. II pielikumā uzskaitīto trešo valstu valstspiederīgie ir atbrīvoti no 3. panta 1. punktā izklāstītās prasības, ja uzturēšanās nav ilgāka par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

**▼B**

2. Tāpat no vīzas prasības atbrīvo šādas personas:
  - a) šīs regulas I pielikumā uzskaitīto trešo valstu valstspiederīgos, kuri ir to vietējās pierobežas satiksmes atļauju turētāji, ko dalībvalstis izdevušas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1931/2006, ja minētie turētāji izmanto savas tiesības atbilstīgi vietējās pierobežas satiksmes režīmam;
  - b) skolēnus, kas ir šīs regulas I pielikumā uzskaitīto trešo valstu valstspiederīgie, kas pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, kura piemēro Padomes Lēmumu 94/795/TI<sup>(1)</sup>, un kas piedalās kādas skolas ekskursijā kā skolēnu grupas dalībnieki attiecīgās skolas skolotāja pavadībā;
  - c) atzītus bēgļus, bezvalstniekus un citas personas, kam nav nevienas valsts valstspiederības, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī un kas ir šīs dalībvalsts izdota ceļošanas dokumenta turētāji.

*5. pants*

Tādu jaunu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuras iepriekš bijušas daļa no trešām valstīm, kas uzskaitītas I un II pielikumā, attiecīgi piemēro 3. un 4. pantu līdz brīdim, kad Padome pieņem pretēju lēmumu saskaņā ar procedūru, kas paredzēta attiecīgajā LESD noteikumā.

*6. pants*

1. Dalībvalsts var paredzēt izņēmumus no 3. pantā paredzētās vīzas prasības vai no 4. pantā paredzēt atbrīvojuma no vīzas prasības attiecībā uz:
  - a) diplomātisko pasu, dienesta/oficiālo pasu vai īpašo pasu turētājiem;
  - b) civilā gaisa transporta un jūras transporta apkalpes locekļiem, kad pilda savus amata pienākumus;
  - c) civilās jūras transporta apkalpes locekļiem, kad viņi nokāpj krastā, ja viņiem ir jūrnieka personu apliecinoši dokumenti, kas izsniegti saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas 1958. gada 13. maija konvencija Nr. 108 vai 2003. gada 19. jūnija konvencija Nr. 185 vai Starptautiskās Jūrniecības organizācijas 1965. gada 9. aprīļa konvenciju par starptautiskās jūras satiksmes atvieglošanu;
  - d) apkalpes locekļiem un ārkārtas vai glābšanas misiju locekļiem katastrofas vai nelaimes gadījumā;
  - e) civilām kuģu apkalpēm, kas kuģo starptautiskos iekšējos ūdeņos;

<sup>(1)</sup> Padomes Lēmums 94/795/TI (1994. gada 30. novembris) par kopīgu rīcību, ko Padome, pamatojoties uz K3. panta 2. punkta b) apakšpunktu Līgumā par Eiropas Savienību, pieņēmusi attiecībā uz ceļošanas iespējām skolēniem no trešām valstīm, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 327, 19.12.1994., 1. lpp.).

**▼B**

- f) tādu ceļošanas dokumentu turētājiem, ko starptautiskas starpvaldību organizācijas, kurās vismaz viena dalībvalsts ir locekle, vai citi tiesību subjekti, ko attiecīgā dalībvalsts atzīst par starptautisko tiesību subjektiem, izdevušas minēto organizāciju vai tiesību subjektu ierēdņiem.
2. Dalībvalsts var atbrīvot no 3. pantā paredzētās vīzas prasības:
- a) skolēnus, kas ir kādas I pielikumā uzskaitītās trešās valsts valstspiederīgie, kas pastāvīgi dzīvo kādā no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm vai arī Šveicē vai Lihtenšteinā un kuri piedalās kādas skolas ekskursijā kā skolēnu grupas dalībnieki attiecīgās skolas skolotāja pavadībā;
- b) atzītus bēgļus un bezvalstniekus, ja trešā valsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo un kura viņiem ir izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm;
- c) bruņoto spēku personālu, kas ceļo saistībā ar NATO vai programmu "Partnerattiecības mieram" un kam ir personu un uzdevumu apliecināšanas dokumenti, kuri paredzēti 1951. gada 19. jūnija Ziemeļatlantijas līguma dalībvalstu nolīgumā par to bruņoto spēku statusu;

**▼M1**

- d) neskarot prasības, kas izriet no Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstītā Eiropas Padomes Eiropas Līguma par vīzu atcelšanu bēgļiem, atzītus bēgļus, bezvalstniekus un citas personas, kam nav nevienas valsts valstspiederības, kas pastāvīgi uzturas Īrijā un kas ir tādu ceļošanas dokumentu turētāji, kuri izdoti Īrijā un kurus attiecīgā dalībvalsts atzīst.

**▼B**

3. Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus no atbrīvojuma no vīzas prasības, kas paredzēta 4. pantā, attiecībā uz personām, kas savas uzturēšanās laikā veic algotu darbu.

*7. pants*

Ja kāda no II pielikuma sarakstā uzskaitītajām trešām valstīm vienas vai vairāku dalībvalstu valstspiederīgajiem piemēro vīzas prasību, piemēro šādus noteikumus:

- a) 30 dienu laikā pēc tam, kad trešā valsts sākusi īstenot vīzas prasību, attiecīgā dalībvalsts par to rakstiski paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

Minētajā paziņojumā:

- i) precīzē vīzas prasības īstenošanas datumu un attiecīgo ceļošanas dokumentu un vīzu veidus;
- ii) iekļauj sīku paskaidrojumu par pagaidu pasākumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi, lai nodrošinātu bezvīzu ceļošanu uz attiecīgo trešo valsti, un visu attiecīgo informāciju.

**▼B**

Informāciju attiecībā uz minēto paziņojumu Komisija nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tostarp informāciju par vīzas prasības īstenošanas datumu, kā arī attiecīgo ceļošanas dokumentu un vīzu veidu.

Ja trešā valsts nolemj atcelt vīzas prasību pirms šā punkta pirmajā daļā minētā termiņa beigām, paziņojumu nesniedz vai atsauc un informāciju nublicē;

- b) tūlīt pēc a) punkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas, un apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti, Komisija ar attiecīgās trešās valsts iestādēm veic pasākumus, jo īpaši politikas, ekonomikas un tirdzniecības jomās, lai atjaunotu vai ieviestu bezvīzu ieceļošanu, un nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi par minētajiem pasākumiem;
- c) ja 90 dienu laikā pēc a) punkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas, un neskatoties uz visiem saskaņā ar b) punktu veiktajiem pasākumiem, trešā valsts nav atcēlusi vīzas prasību, attiecīgā dalībvalsts var pieprasīt Komisijai apturēt atbrīvojumu no vīzas prasības attiecīgās minētās trešās valsts konkrētām valstspiederīgo kategorijām. Ja dalībvalsts izsaka šādu pieprasījumu, tā par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi;
- d) Komisija, apsverot turpmākus pasākumus saskaņā ar e), f) vai h) punktu, ņem vērā to, kādi rezultāti ir attiecīgās dalībvalsts veiktajiem pasākumiem, lai panāktu bezvīzu ceļošanu ar attiecīgo trešo valsti, pasākumus, kas veikti saskaņā ar b) punktu, un sekas, ko atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšana rada Savienības un tās dalībvalstu ārējām attiecībām ar attiecīgo trešo valsti;
- e) ja attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzas prasību, Komisija vēlākais sešu mēnešu laikā pēc a) punkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas un pēc tam ar intervāliem, kuri nav garāki par sešiem mēnešiem kopējā laikposmā, kas nevar būt ilgāks kā līdz dienai, kad f) punktā minētais deleģētais akts stājas spēkā vai pret to tiek izteikti iebildumi;
- i) pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas pieņem īstenošanas aktu, ar ko uz laiku līdz sešiem mēnešiem aptur atbrīvojumu no vīzas prasības attiecīgās trešās valsts konkrētām valstspiederīgo kategorijām. Ar minēto īstenošanas aktu nosaka datumu – 90 dienu laikā pēc tā stāšanās spēkā – kad stājas spēkā atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšana, ņemot vērā pieejamos resursus dalībvalstu konsulātos. Pieņemot turpmākus īstenošanas aktus, Komisija var pagarināt minētās apturēšanas laikposmu uz turpmākiem līdz sešus mēnešus ilgiem laikposmiem un var mainīt to attiecīgās trešās valsts valstspiederīgo kategorijas, attiecībā uz kurām atbrīvojums no vīzas prasības ir apturēts.

**▼B**

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Neskarot 6. panta piemērošanu, apturēšanas laikposmos visām īstenošanas aktā minētajām attiecīgās trešās valsts valstspiederīgo kategorijām, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, vai

- ii) iesniedz 11. panta 1. punktā minētajai komitejai ziņojumu, kurā izvērtē situāciju un kurā norāda iemeslus, kāpēc tā nolēma neapstūrēt atbrīvojumu no vīzas prasības, un par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

Minētajā ziņojumā ņem vērā visus būtiskos faktorus, piemēram, tādus kā minēts d) punktā. Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Eiropas Parlaments un Padome var rīkot politisku diskusiju.

- f) ja 24 mēnešu laikā pēc a) punkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzas prasību, Komisija saskaņā ar 10. pantu pieņem deleģēto aktu, ar kuru uz laiku aptur atbrīvojumu no vīzas prasības uz 12 mēnešu laikposmu minētās trešās valsts valstspiederīgajiem. Deleģētajā aktā nosaka datumu – 90 dienu laikā no tā stāšanās spēkā – kad stājas atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšana, ņemot vērā pieejamos resursus dalībvalstu konsulātos, un attiecīgi groza II pielikumu. Minēto grozījumu izdara, blakus attiecīgās trešās valsts nosaukumam iekļaujot zemsvītras piezīmi, kurā norāda, ka atbrīvojums no vīzas prasības attiecībā uz minēto trešo valsti ir apturēts, un precizē minētās apturēšanas laikposmu.

No dienas, kad atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšana stājas spēkā attiecībā uz attiecīgās trešās valsts valstspiederīgajiem vai kad pret deleģēto aktu ir izteikts iebildums saskaņā ar 10. panta 7. punktu, beidzas visu saskaņā ar šā panta e) punktu pieņemto īstenošanas aktu darbība attiecībā pret minēto trešo valsti. Ja Komisija iesniedz tiesību akta priekšlikumu, kā minēts h) punktā, šā apakšpunkta pirmajā daļā minēto atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanas laikposmu pagarina par sešiem mēnešiem. Attiecīgi groza minētajā daļā norādīto zemsvītras piezīmi.

Neskarot 6. panta piemērošanu, ar deleģēto aktu tiek noteikts, ka minētās apturēšanas laikā attiecīgās trešās valsts valstspiederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai;

- g) jebkādu turpmāku paziņojumu, ko saskaņā ar a) punktu veic cita dalībvalsts attiecībā uz to pašu trešo valsti laikposmā, kad tiek piemēroti pasākumi, kas pieņemti attiecībā uz minēto trešo valsti saskaņā ar e) vai f) punktu, apvieno ar jau notiekošajām procedūrām, nepagarinot minētajos apakšpunktos noteiktos termiņus vai laikposmus;

**▼B**

- h) ja sešu mēnešu laikā pēc f) punktā minētā deleģētā akta stāšanās spēkā attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzas prasību, Komisija var iesniegt tiesību akta priekšlikumu grozīt šo regulu, lai pārceltu atsauci uz trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu;
- i) procedūras, kas minētas e), f) un h) punktā, neietekmē Komisijas tiesības jebkurā laikā iesniegt tiesību akta priekšlikumu grozīt šo regulu, lai pārceltu atsauci uz attiecīgo trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu;
- j) ja attiecīgā trešā valsts atceļ vīzas prasību, attiecīgā dalībvalsts par to nekavējoties paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Komisija paziņojumu nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Jebkura saskaņā ar e) vai f) punktu pieņemta īstenošanas akta vai deleģēta akta darbība attiecībā uz attiecīgo trešo valsti beidzas septiņas dienas pēc šā apakšpunkta pirmajā daļā minētās publicēšanas. Ja attiecīgā trešā valsts ir ieviesusi vīzas prasību divu vai vairāk dalībvalstu valstspiederīgajiem, īstenošanas vai deleģēta akta darbība attiecībā uz minēto trešo valsti beidzas septiņas dienas pēc tam, kad publicēts paziņojums par pēdējo dalībvalsti, kuras valstspiederīgajiem attiecīgā trešā valsts piemēroja vīzas prasību. Beidzoties attiecīgā deleģētā akta darbībai, f) punkta pirmajā daļā minēto zemsvītras piezīmi svīturo. Komisija informāciju attiecībā uz minēto darbības beigšanos nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Ja attiecīgā trešā valsts atceļ vīzas prasību un attiecīgā dalībvalsts par to nav paziņojusi saskaņā ar šā apakšpunkta pirmo daļu, Komisija pēc savas iniciatīvas nekavējoties veic minētajā daļā minēto publicēšanu, un tiek piemērota šā punkta otrā daļa.

### 8. pants

1. Atkāpjoties no 4. panta, atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz kādas II pielikumā uzskaitītas trešās valsts pilsoņiem saskaņā ar šo pantu uz laiku aptur, pamatojoties uz attiecīgiem un objektīviem datiem.

2. Dalībvalsts var paziņot Komisijai, ja tā divu mēnešu laikposmā salīdzinājumā ar to pašu laikposmu iepriekšējā gadā vai salīdzinājumā ar ar pēdējiem diviem mēnešiem pirms atbrīvojuma no vīzas prasības īstenošanas attiecībā uz kādas II pielikumā uzskaitītas trešās valsts pilsoņiem saskaras ar vienu vai vairākiem šādiem apstākļiem:

- a) ir būtiski palielinājies tādu minētās trešās valsts pilsoņu skaits, kuriem ir atteikta ieeļošana vai par kuriem ir noskaidrots, ka tie bez attiecīgām tiesībām uzturas dalībvalsts teritorijā;
- b) ir būtiski pieaudzis tās minētās trešās valsts pilsoņu patvēruma pieteikumu skaits, kurai ir zems atzīšanas līmenis;

**▼ B**

- c) ir samazinājusies sadarbība ar minēto trešo valsti atpakaļuzņemšanas jomā, ko pamato adekvāti dati, jo īpaši tas, ka ir būtiski palielinājies tādu atpakaļuzņemšanas pieteikumu noraidīšanas līmenis, kurus dalībvalsts iesniegusi minētajai trešai valstij attiecībā uz tās pilsoņiem vai, ja atpakaļuzņemšanas nolīgumā, kas noslēgts starp Savienību vai attiecīgo dalībvalsti un minēto trešo valsti, tā ir paredzēts, – attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, kuri tranzītā šķērsojuši minēto trešo valsti;
- d) ir palielinājies risks vai tiešs apdraudējums dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, jo īpaši būtiski palielinājies tādu smagu noziedzīgu nodarījumu skaits, kuri ir saistīti ar minētās trešās valsts pilsoņiem, un tas tiek pamatots ar objektīvu, konkrētu un attiecīgu informāciju un datiem, ko sniegušas kompetentās iestādes.

Šā punkta pirmajā daļā minētajā paziņojumā norāda iemeslus, kas ir tā pamatā, un iekļauj attiecīgos datus un statistiku, kā arī detalizētu paskaidrojumu par pagaidu pasākumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi, lai uzlabotu situāciju. Savā paziņojumā attiecīgā dalībvalsts var norādīt attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijas, uz kurām ir jāattiecinā īstenošanas akts saskaņā ar 6. punkta a) apakšpunktu, un, to darot, norāda detalizētu pamatojumu. Komisija par šādu paziņojumu nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

3. Ja Komisijai, ņemot vērā attiecīgus datus, ziņojumus un statistiku, ir konkrēta un ticama informācija, ka apstākļi, kas minēti 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā, ir sastopami vienā vai vairākās dalībvalstīs vai ka trešā valsts nesadarbojas atpakaļuzņemšanas jomā – jo īpaši gadījumā, kad starp attiecīgo trešo valsti un Savienību ir noslēgts atpakaļuzņemšanas nolīgums, Komisija par to nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi, sniedzot savu analīzi, un tiek piemēroti 6. punkta noteikumi.

Pirmās daļas nolūkiem, nesadarbošanās atpakaļuzņemšanas jomā var būt situācija, kurā piemēram:

- noraida atpakaļuzņemšanas pieteikumus vai tos savlaicīgi neizskata,
- savlaicīgi atpakaļuzņemšanas nolīgumā noteiktajos termiņos neizsūdz ceļošanas dokumentus atgriešanās vajadzībām vai atsakās atzīt Eiropas ceļošanas dokumentus, kas izsniegti pēc atpakaļuzņemšanas nolīgumā noteikto termiņu beigām, vai
- izbeidz vai aptur atpakaļuzņemšanas nolīgumu.

4. Komisija pārrauga to, vai tās trešās valstis, kuru pilsoņi ir tikuši atbrīvoti no vīzas prasības, ceļojot uz dalībvalstu teritoriju, jo ir sekmīgi noslēgts vīzu režīma liberalizācijas dialogs starp Savienību un minēto trešo valsti, nepārtraukti izpilda konkrētās prasības, kuras ir balstītas uz 1. pantu un kuras tika izmantotas, lai novērtētu, cik atbilstīga ir piešķirtā vīzu režīma liberalizācija.



**▼B**

Turklāt Komisija regulāri, vismaz reizi gadā, sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei septiņu gadu laikposmā pēc vīzu režīma liberalizācijas spēkā stāšanās dienas attiecībā uz minēto trešo valsti un turpmāk, kad vien Komisija to uzskata par nepieciešamu, vai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma. Ziņojumā koncentrējas uz trešām valstīm, kuras, pēc Komisijas ieskata, pamatojoties uz konkrētu un ticamu informāciju, vairs neizpilda dažas prasības.

6. punktu piemēro, ja Komisijas ziņojumā tiek parādīts, ka viena vai vairākas no konkrētajām prasībām vairs netiek izpildītas attiecībā uz konkrētu trešo valsti.

5. Komisija pārbauda jebkuru saskaņā ar 2. punktu veikto paziņojumu, ņemot vērā:

- a) to, vai pastāv jebkādi no 2. punktā minētajiem apstākļiem;
- b) to dalībvalstu skaitu, ko skāris kāds no 2. punktā minētajiem apstākļiem;
- c) panta 2. punktā minēto apstākļu vispārīgo ietekmi uz migrācijas situāciju Savienībā, kas izriet no dalībvalstu sniegtajiem vai Komisijai pieejamajiem datiem;
- d) Eiropas robežu un krasta apsardzes, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja vai Eiropas Savienības Aģentūras tiesībsardzības sadarbībai (Eiropola), vai jebkuras citas šajā regulā reglamentētajās lietās kompetentas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras vai starptautiskās organizācijas sagatavotos ziņojumus, ja tie ir nepieciešami tādu apstākļu dēļ, kas radušies konkrētajā gadījumā;
- e) informāciju, ko attiecīgā dalībvalsts varētu būt sniegusi paziņojumā attiecībā uz iespējamiem pasākumiem saskaņā ar 6. punkta a) apakšpunktu;
- f) vispārējo sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības jautājumu, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti.

Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par tās veiktās pārbaudes rezultātiem.

6. Ja, pamatojoties uz 3. punktā minēto analīzi, 4. punktā minēto ziņojumu vai 5. punktā minēto pārbaudi, un ņemot vērā sekas, ko atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšana rada Savienības un tās dalībvalstu ārējām attiecībām ar attiecīgo trešo valsti, vienlaikus cieši sadarbojoties ar attiecīgo trešo valsti, lai rastu alternatīvus ilgtermiņa risinājumus, Komisija izlemj, ka nepieciešama rīcība, vai ja vienkāršs dalībvalstu vairākums ir paziņojis Komisijai par to, ka pastāv 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā minētie apstākļi, piemēro šādus noteikumus:

**▼B**

- a) Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar kuru uz laiku aptur atbrīvojumu no vīzas prasības attiecīgās trešās valsts pilsoņiem uz deviņu mēnešu laikposmu. Apturēšanu piemēro konkrētām attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijām, atsaucoties uz attiecīgajiem ceļošanas dokumentu veidiem un – vajadzības gadījumā – uz papildu kritērijiem. Lemjot par kategorijām, kurām piemērojama apturēšana, Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju, iekļauj kategorijas, kas ir pietiekami plašas, lai efektīvi veicinātu 2., 3. un 4. punktā minēto apstākļu novēršanu katrā konkrētajā lietā, vienlaikus ievērojot proporcionalitātes principu. Komisija pieņem īstenošanas aktu viena mēneša laikā:
- i) pēc šā panta 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas;
  - ii) pēc tam, kad ir darīta zināma informācija, kas minēta 3. punktā;
  - iii) pēc tam, kad ir iesniegts ziņojums, kas minēts 4. punktā; vai
  - iv) pēc tam, kad no vienkārša dalībvalstu vairākuma ir saņemts paziņojums par to, ka pastāv 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā minētie apstākļi.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Ar to nosaka datumu, kad jāstājas spēkā atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanai.

Apturēšanas laikposmā Komisija izveido ciešāku dialogu ar attiecīgo trešo valsti, lai novērstu attiecīgos apstākļus;

- b) ja šā panta 2., 3. un 4. punktā minētie apstākļi turpinās, Komisija vēlākais divus mēnešus pirms šā punkta a) apakšpunktā minētā deviņu mēnešu laikposma beigām saskaņā ar 10. pantu pieņem deleģēto aktu, ar kuru uz laiku aptur II pielikuma piemērošanu visiem attiecīgās trešās valsts pilsoņiem uz 18 mēnešu laikposmu. Deleģētais akts stājas spēkā no datuma, kad beidzas šā punkta a) apakšpunktā minētā īstenošanas akta darbības termiņš, un ar to attiecīgi groza II pielikumu. Minēto grozījumu izdara, blakus attiecīgās trešās valsts nosaukumam iekļaujot zemspītras piezīmi, kurā norāda, ka atbrīvojums no vīzas prasības attiecībā uz minēto trešo valsti ir apturēts, un precizē minētās apturēšanas laikposmu.

Ja Komisija, ievērojot 7. punktu, ir iesniegusi leģislatīvā akta priekšlikumu, deleģētajā aktā paredzēto atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanas laikposmu pagarina par sešiem mēnešiem. Zemspītras piezīmi attiecīgi groza.

Neskarot 6. panta piemērošanu, apturēšanas laikposmā attiecīgās trešās valsts pilsoņiem jābūt vīzai, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas.

Dalībvalsts, kura saskaņā ar 6. pantu paredz jaunus atbrīvojumus no vīzas prasības tādas trešās valsts pilsoņu kategorijai, uz kuru attiecas akts, ar ko aptur atbrīvojumu no vīzas prasības, par minētajiem pasākumiem paziņo saskaņā ar 12. pantu.

**▼B**

7. Pirms saskaņā ar 6. punkta b) apakšpunktu pieņemta deleģētā akta darbības termiņa beigām Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumam var būt pievienots leģislatīvā akta priekšlikums grozīt šo regulu, lai pārceļtu atsauci uz attiecīgo trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu.

8. Ja Komisija ir iesniegusi leģislatīvā akta priekšlikumu saskaņā ar 7. punktu, tā var pagarināt atbilstīgi šā panta 6. punkta a) apakšpunktam pieņemtā īstenošanas akta darbības laiku par laikposmu, kas nav ilgāks par 12 mēnešiem. Lēmumu pagarināt īstenošanas akta darbības laiku pieņem saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

*9. pants*

1. Komisija līdz 2018. gada 10. janvārim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē 7. pantā paredzētā savstarpības mehānisma efektivitāti un, ja nepieciešams, iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu grozīt šo regulu. Eiropas Parlaments un Padome šādu priekšlikumu pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

2. Komisija līdz 2021. gada 29. martam iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē 8. pantā paredzētā apturēšanas mehānisma efektivitāti un, ja nepieciešams, iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu grozīt šo regulu. Eiropas Parlaments un Padome šādu priekšlikumu pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

*10. pants*

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 7. panta f) punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 9. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Pilnvaras pieņemt 8. panta 6. punkta b) apakšpunktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2017. gada 28. marta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

4. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta f) punktā un 8. panta 6. punkta b) apakšpunktā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā minēto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

**▼ B**

5. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

6. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

7. Saskaņā ar 7. panta f) punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

8. Saskaņā ar 8. panta 6. punkta b) apakšpunktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus.

*11. pants*

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

*12. pants*

1. Dalībvalstis paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai pasākumus, ko tās veic atbilstoši 6. pantam, piecu darbdienu laikā pēc minēto pasākumu pieņemšanas.

2. Komisija publicē atbilstoši 1. punktam paziņotos pasākumus *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, lai informētu.

*13. pants*

Šī regula neietekmē dalībvalstu kompetenci attiecībā uz valstu un teritoriālu vienību, kā arī uz to iestāžu izdotu pasu, ceļošanas un personu apliecinošu dokumentu atzīšanu.

**▼B**

*14. pants*

Regulu (EK) Nr. 539/2001 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas iekļauta IV pielikumā.

*15. pants*

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.



*I PIELIKUMS*

**TREŠO VALSTU SARAKSTS, KURU VALSTSPIEDERĪGAJIEM,  
ŠKĒRSOJOT DALĪBVALSTU ĀRĒJĀS ROBEŽAS, IR JĀBŪT VĪZĀM**

1. VALSTIS

Afganistāna

Armēnija

Angola

Azerbaidžāna

Bangladeša

Burkinafaso

Bahreina

Burundi

Benina

Bolīvija

Butāna

Botsvāna

Baltkrievija

Beliza

Kongo Demokrātiskā Republika

Centrālāfrikas Republika

Kongo

Kotdivuāra

Kamerūna

Ķīna

Kuba

Kaboverde

Džibutija

Dominikānas Republika

Alžīrija

Ekvadora

Ēģipte

Eritreja

Svatīni

Etiopija

Fidži

Gabona

Gana

Gambija

Gvineja

Ekvatoriālā Gvineja

**▼ B**

Gvineja-Bisava  
Gviāna  
Haiti  
Indonēzija  
Indija  
Irāka  
Irāna  
Jamaika  
Jordānija  
Kenija  
Kirgizstāna  
Kambodža  
Komoru salas  
Ziemeļkoreja  
Kuveita  
Kazahstāna  
Laosa  
Libāna  
Šrilanka  
Libērija  
Lesoto  
Lībija  
Maroka  
Madagaskara  
Mali  
Mjanma/Birma  
Mongolija  
Mauritānija  
Maldīvija  
Malāvija  
Mozambika  
Namībija  
Nigēra  
Nigērija  
Nepāla  
Omāna  
Papua-Jaungvineja  
Filipīnas  
Pakistāna  
Katara  
Krievija  
Ruanda

**▼ B**

Saūda Arābija

Sudāna

Sjerraleone

Senegāla

Somālija

Surinama

Dienvidsudāna

Santome un Prinsipi

Sīrija

Čada

Togo

Taizeme

Tadžikistāna

Turkmenistāna

Tunisija

Turcija

Tanzānija

Uganda

Uzbekistāna

Vjetnama

Jemena

Dienvīdāfrika

Zambija

Zimbabve

2. ADMINISTRATĪVI TERITORIĀLAS VIENĪBAS, KO VISMAZ VIENA DALĪBVALSTS NEATZĪST PAR VALSTĪM

— Kosova, kā tā definēta Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 1999. gada 10. jūnija Rezolūcijā 1244

— Palestīnas pašpārvalde



**▼ B***II PIELIKUMS***TREŠO VALSTU SARAKSTS, KURU VALSTSPIEDERĪGIE IR  
ATBRĪVOTI NO VĪZAS PRASĪBAS, ŠĶĒRSOJOT DALĪBVALSTU  
ĀRĒJĀS ROBEŽAS, JA UZTURĒŠANĀS NAV ILGĀKA PAR 90  
DIENĀM JEBKURĀ 180 DIENU LAIKPOSMĀ**

## 1. VALSTIS

Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika <sup>(1)</sup>

Andora

Apvienotie Arābu Emirāti <sup>(2)</sup>

Antigva un Barbuda

Albānija <sup>(1)</sup>

Argentīna

Austrālija

Bosnija un Hercegovina <sup>(1)</sup>

Barbadosa

Bruneja

Brazīlija

Bahamu salas

Kanāda

Čīle

Kolumbija

Kostarika

Dominika <sup>(2)</sup>

Mikronēzija <sup>(2)</sup>

Grenāda <sup>(2)</sup>

Gruzija <sup>(3)</sup>

Gvatemala

Hondurasa

Izraēla

Japāna

Kiribati <sup>(2)</sup>

Sentkitsa un Nevisa

Dienvidkoreja

Sentlūsija <sup>(2)</sup>

<sup>(1)</sup> Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.

<sup>(2)</sup> Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Savienību noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzas prasības.

<sup>(3)</sup> Vīzu režīma atcelšana attiecas tikai uz to biometrisko pasu turētājiem, kuras Gruzija izdevusi saskaņā ar Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) standartiem.

**▼ B**

Monako  
 Moldova <sup>(1)</sup>  
 Melnkalne <sup>(2)</sup>  
 Māršala salas <sup>(3)</sup>  
 Maurīcija  
 Meksika  
 Malaizija  
 Nikaragva  
 Nauru <sup>(3)</sup>  
 Jaunzēlande  
 Panama  
 Peru <sup>(3)</sup>  
 Palau <sup>(3)</sup>  
 Paragvaja  
 Serbija (izņemot īpašās Koordinācijas direkcijas (serbu valodā Koordinaciona uprava) izdoto Serbijas pasu turētājus) <sup>(2)</sup>  
 Zālamana salas  
 Seišelas  
 Singapūra  
 Sanmarīno  
 Salvadora  
 Austrumtimora <sup>(3)</sup>  
 Tonga <sup>(3)</sup>  
 Trinidāda un Tobāgo  
 Tuvalu <sup>(3)</sup>  
 Ukraina <sup>(4)</sup>

**▼ M1**

Apvienotā Karaliste (izņemot Lielbritānijas valstspiederīgos, kā minēts 3. daļā)

**▼ B**

ASV  
 Urugvaja  
 Svētais Krēsls  
 Sentvinsenta un Grenadīnas <sup>(3)</sup>  
 Venecuēla

**▼ M2**

Vanuatu <sup>(5)</sup>

**▼ B**

Samoa

<sup>(1)</sup> Vīzu režīma atcelšana attiecas tikai uz to biometrisko pasu turētājiem, kuras Moldova izdevusi saskaņā ar Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) standartiem.

<sup>(2)</sup> Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.

<sup>(3)</sup> Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Savienību noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzas prasības.

<sup>(4)</sup> Vīzu režīma atcelšana attiecas tikai uz to biometrisko pasu turētājiem, kuras Ukraina izdevusi saskaņā ar Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) standartiem.

<sup>(5)</sup> No 2023. gada 4. februāra līdz 2024. gada 3. augustam atbrīvojums no vīzas prasības ir apturēts visiem Vanuatu valstspiederīgajiem.

**▼ B**

## 2. ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKAS ĪPAŠĀS PĀRVALDES APGABALI

Honkongas īpašās pārvaldes apgabals <sup>(1)</sup>

Makao īpašās pārvaldes apgabals <sup>(2)</sup>

3. ► **M1** LIELBRITĀNIJAS VALSTSPIEDERĪGIE, KAS NAV LIELBRITĀNIJAS PILSOŅI ◀

Lielbritānijas valstspiederīgie (*Overseas*)

Lielbritānijas aizjūras teritoriju pilsoņi (► **M1** *BOTC -British overseas territories citizens*) Minētās teritorijas ietver Angilju, Bermudu Salas, Britu Antarktīkas teritoriju, Britu Indijas Okeāna Teritoriju, Britu Virdžīnu Salas, Kaimanu Salas, Folklenda Salas, Gibraltāru <sup>(3)</sup>, Montserratu, Pitkērnū, Svētās Helēnas, Debesbraukšanas un Tristana da Kuņas Salas, Dienviddzordžiju un Dienvidsendviču Salas un Tērksas un Kaikosas Salas. ◀

Lielbritānijas aizjūras pilsoņi (*BOC -British overseas citizens*)

Lielbritānijas aizsargātās personas (*BPP -British protected persons*)

Lielbritānijas pavalstnieki (*BS -British subjects*)

## 4. ADMINISTRATĪVI TERITORIĀLAS VIENĪBAS, KO VISMAZ VIENA DALĪBVALSTS NEATZĪST PAR VALSTĪM

Taivāna <sup>(4)</sup>

<sup>(1)</sup> Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi Honkongas īpašās pārvaldes apgabala pasēs turētājiem.

<sup>(2)</sup> Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi *Região Administrativa Especial de Macau* pasēs turētājiem.

<sup>(3)</sup> Gibraltārs ir Britu Kroņa kolonija. Starp Spāniju un Apvienoto Karalisti pastāv pretrunas saistībā ar suverenitāti pār Gibraltāru – attiecībā uz šo teritoriju risinājums ir jārod, ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas attiecīgās rezolūcijas un lēmumus.

<sup>(4)</sup> Atbrīvojums no vīzas prasības piemērojams vienīgi tādu Taivānas izsniegto pasu turētājiem, kurās norādīts personas apliecības numurs.



III PIELIKUMS

ATCELTĀ REGULA AR SEKOJOŠO GROZĪJUMU SARAKSTU

Padomes Regula (EK) Nr. 539/2001  
(OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 2414/2001  
(OV L 327, 12.12.2001., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 453/2003  
(OV L 69, 13.3.2003., 10. lpp.)

2003. gada Pievienošanās akta II pielikuma  
18. punkts B apakšpunkts

Padomes Regula (EK) Nr. 851/2005  
(OV L 141, 4.6.2005., 3. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006  
(OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.)

Tikai 1. panta 1. punkta vienpadsmitais ievilkums attiecībā uz Regulu (EK) Nr. 539/2001 un pielikuma 11.B punkta 3. apakšpunkts

Padomes Regula (EK) Nr. 1932/2006  
(OV L 405, 30.12.2006., 23. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 1244/2009  
(OV L 336, 18.12.2009., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes  
Regula (ES) Nr. 1091/2010  
(OV L 329, 14.12.2010., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes  
Regula (ES) Nr. 1211/2010  
(OV L 339, 22.12.2010., 6. lpp.)

Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013  
(OV L 158, 10.6.2013., 1. lpp.)

Tikai 1. panta 1. punkta k) apakšpunkta ceturtais ievilkums un pielikuma 13.B punkta 2. apakšpunkts

Eiropas Parlamenta un Padomes  
Regula (ES) Nr. 610/2013  
(OV L 182, 29.6.2013., 1. lpp.)

Tikai 4. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes  
Regula (ES) Nr. 1289/2013  
(OV L 347, 20.12.2013., 74. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes  
Regula (ES) Nr. 259/2014  
(OV L 105, 8.4.2014., 9. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes  
Regula (ES) Nr. 509/2014  
(OV L 149, 20.5.2014., 67. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes  
Regula (ES) 2017/371  
(OV L 61, 8.3.2017., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes  
Regula (ES) 2017/372  
(OV L 61, 8.3.2017., 7. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes  
Regula (ES) 2017/850  
(OV L 133, 22.5.2017., 1. lpp.)



## IV PIELIKUMS

## ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 539/2001	Šī regula
1. pants	1. pants
1. panta 1. punkta pirmā daļa	3. panta 1. punkts
1. panta 1. punkta otrā daļa	3. panta 2. punkts
1. panta 2. punkta pirmā daļa	4. panta 1. punkts
1. panta 2. punkta otrās daļas ievadfrāze	4. panta 2. punkta ievadfrāze
1. panta 2. punkta otrās daļas pirmais ievilkums	4. panta 2. punkta a) apakšpunkts
1. panta 2. punkta otrās daļas otrais ievilkums	4. panta 2. punkta b) apakšpunkts
1. panta 2. punkta otrās daļas trešais ievilkums	4. panta 2. punkta c) apakšpunkts
1. panta 3. punkts	5. pants
1. panta 4. punkts	7. pants
1.a panta 1. un 2. punkts	8. panta 1. un 2. punkts
1.a panta 2.a punkts	8. panta 3. punkts
1.a panta 2.b punkts	8. panta 4. punkts
1.a panta 3. punkts	8. panta 5. punkts
1.a panta 4. punkts	8. panta 6. punkts
1.a panta 5. punkts	8. panta 7. punkts
1.a panta 6. punkts	8. panta 8. punkts
1.b pants	9. panta 1. punkts
1.c pants	9. pants 2. punkts
2. pants	2. pants
4. pants	6. pants
4.a pants	11. pants
4.b panta 1. un 2. punkts	10. panta 1. un 2. punkts
4.b panta 2.a. punkts	10. panta 3. punkts
4.b panta 3. punkts	10. panta 4. punkts
4.b panta 3.a punkts	10. panta 5. punkts
4.b panta 4. punkts	10. panta 6. punkts
4.b panta 5. punkts	10. panta 7. punkts
4.b panta 6. punkts	10. panta 8. punkts
5. pants	12. pants
6. pants	13. pants
7. pants	14. pants
8. pants	15. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
—	III pielikums
—	IV pielikums